No. 69. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 9 Junij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberichten, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De verwerping der conversie-wet.

(*Vervolg en slot van No. 67.*)

Wij vangen aan met de betuiging, dat wij geenszins beoogen, iemand in zijn persoonlijk karakter te beleedigen of aan te tasten, iemand aan de openbare verachting prijs te geven. Men kan partijgeest koesteren, meer bijzonder de belangen van deze of gene klasse of van eenen stand der maatschappij voorstaan, men kan in het belang des lands wenschen, op eenen ministerielen zetel te zitten, waarvoor men zich bekwaam acht, — zonder daarom nog op te houden, in de gewone beteekenis een achtingswaardig mensch te zijn.

Het zijn de *staatkundige* karakters, bedoelingen en handelingen van sommigen, welke wij wilden aanduiden, waarop wij de natie oplettend wilden maken.

Een *eerste* bijzonderheid in hen op te merken, is het in het oog vallende doel, om *in* en *buiten* de Kamer wantrouwen tegen de Ministers te doen ontstaan. Om hen alle zedelijke kracht zooveel mogelijk te doen verliezen.

De middelen daartoe aangewend zijn:

Het verzwijgen en bemantelen van het goede, door de Regering reeds verrigt en verder beoogd, of wel het zachtkens daarover henen glijden, wanneer men er zijns ondanks van spreken moet.

Het ten allerbreedste uitmeten van hetgeen zij als gebreken in de Regering meenen te moeten beschouwen, en daarbij het verkeerdelijk uitleggen van hare bedoelingen.

Het eischen van zaken, of handelingen, tot welker daarstelling of verrigting de Regering niet of niet oogenblikkelijk bij magte is of kan zijn.

Het in het geheel niet aanwijzen van eenen beteren weg, dan dien de Ministers bewandelen of wel het aanwijzen van wegen, welke, werden zij door de Regering ingeslagen, het land met ontevredenen vervullen en zeer ligt al spoedig tot de geheele omkeering van den Staat zouden kunnen leiden.

Het hatelijk of verdacht maken van mannen, die vertrouwen stellen in het persoonlijke zoowel als staatkundige karakter, in de beginselen der Ministers, en die hen dáárom, waar er termen toe bestaan, in hunne pogingen ondersteunen, hen tegen onverdiende aanvallen verdedigen, hunne ware bedoelingen doen uitkomen.

Eene tweede bijzonderheid, in een deel der mannen van de vierde cathegorie op te merken, is een krachtdadig verzet tegen alle voordragten of maatregelen der Regering, welke ten doel hebben, om de meervermogenden in den lande meer naar evenredigheid hunner middelen in de lasten te doen bijdragen, en daardoor het te zwaar belaste gedeelte te verligten; gelijk het deze zelfde mannen zijn zullen, die men zich ten sterkste zou zien verzetten tegen voordragten, welke de strekking zouden hebben, om aan de lastdragende burgers eenen meer wezenlijken invloed op den politieken gang van zaken toe te kennen, tegenkanting aan welke vele mannen der *drie eerste cathegorien bezwaarlijk deel zouden willen of durven nemen.*

Bij dit smaldeel der vierde cathegorie bestaat wantrouwen tegen de Ministers in de hoogste mate; niet met betrekking tot hunne eerlijkheid, tot de deugdelijkheid van hunne administratie maar ten opzigte der staatkundige *beginselen*, van welke zij bij hun beheer willen uitgaan.

Die zuiverheid van constitutionele begrippen; dat hechten aan het grondwettige denkbeeld, dat *alle* burgers gelijk zijn voor de wet, dat *allen* gelijke aanspraak hebben op bescherming van persoon en goederen, dat *allen* die er de geschiktheid toe bezitten gelijkelijk in aanmerking behooren te kunnen komen tot het bekleeden van ambten en waardigheden in den Staat; die strekking, om verouderde, op niets wezenlijks berustende, privilegien te doen ophouden, omdat de tijden zijn voorbijgegaan, waarin de ongerijmdheid en ondragelijkheid derzelve door het algemeen nog niet duidelijk werden bevroed en ingezien; dat streven om ook Nederland met opzigt tot zijne staatsinstellingen, te brengen op de hoogte des tijds; en om hetzelve in de 19e eeuw niet het omgekeerde te doen zijn van hetgeen het in vorige eeuwen was, — de verdediger, voorstander en beschermer van godsdienstige, staatkundige en burgerlijke vrijheid; — dat alles geeft aanstoot, verwekt wantrouwen en weerzin bij menschen, die, hunnen tijd ten achteren, nog aan de mogelijkheid gelooven, om den grooten wagen des tijds te doen stilstaan, om denzelven eene rugwaartsche beweging te doen aannemen; — of met andere woorden, die hunne mieren-krachten willen inspannen en hun mieren-bestaan willen op het spel zetten, om aan de groote en baarblijkelijke oogmerken van het Opperste Wereldbestuur, met betrekking tot den voortgang des menschdoms, in moreel en materieel welzijn, hinderpalen in den weg te leggen.

De *Vlissingsche Courant* heeft het reeds voorlang en aanhoudend den mannen van deze cathegorie aangetoond, dat zij dwaalden, dat zij een gevaarlijk spel speelden: — zij doet het ook nog heden, en zal het doen, zoolang zij kan en het nog niet te laat is.

Zou men het kunnen gelooven, dat zelfs de verblindheid (evenwel bij sommigen slechts,) zóóver gaat, van die gewigtige waarheid uit het oog te verliezen, dat Nederland en ORANJE onafscheidelijk aan elkander zijn verknocht; zóóver, van geheel en al voorbij te zien, dat, wanneer een volk zich onder de bescherming eener dynastie bevindt, welke er naar streeft, aan *alle* burgers in den Staat *die* bescherming, *die* regten en *die* voordeelen te doen genieten, welke het Hoofd derzelve met duren eed gezworen heeft, voor allen te zullen handhaven en verdedigen, — dat alsdan zulk een volk niet zoo onzinnig zal zijn, van er immer toe mede te werken, dat duizende kleine tirannen in den Staat kunnen opstaan en allerwege willekeurig de wet voorschrijven? — kleine tirannen, die den tijd miskennen, waarin zij leven en die gedwee en kruipend waren en zich schier tot afgodsdienaren verlaagden, zoolang die dynastie haren leiband volgde, en aan hen en de hunnen bijna alle magt van den Staat en schier alle voordeelen, waarover dezelve kon beschikken, in handen gaf; maar die, nu de citroen is uitgedrukt; nu die mannen het merg van een groot deel des volks hebben tot zich getrokken, en nu een ander Hoofd is opgetreden, Die dit begrijpt, Die den nood Zijns volks inziet, en Die niet *wil* bestendigen wat voor hetzelve heilloos is, gelijk ook de onmogelijkheid er van Hem klaarblijkelijk moet zijn geworden, — zich *nu* zouden willen bevrijd zien van eene dynastie, welke jegens *allen* billijk en regtvaardig zijn wil.

Wij herhalen het: het zijn slechts *sommigen*; maar de vermetele wensch *bestaat* toch hier en daar; en als middel tot verwezelijking heeft men ook hier het te baat nemen van den laster niet vermeend te moeten ontzien; heeft men ook zelfs de Godsdienst in het spel gebragt en als eene *voorliefde* trachten te doen beschouwen, wat niet anders is dan eerbied voor de grondwettige regten van elken onderdaan, van welke geloofsbelijdenis ook, van eerbied voor den eenmaal duur gezworen eed.

Hebben die onvoorzigtige wenschers wel aandachtig genoeg de wateren gepeild, waarop zij zouden willen varen? Hebben zij de krachten berekend, aan welke zij zouden hebben het hoofd te bieden? Hebben zij acht gegeven op de gesteldheid van Europa, welke iedere Mogendheid noopt, om alle middelen aan te wenden, ten einde verwikkelingen te vermijden, ten einde overal orde, vrede en rust te bevestigen en te bestendigen? Zoo ja, hoe is het dan mogelijk, dat zij niet van de dwaasheid van hunnen wensch, van de ijdelheid hunner bedekte pogingen zijn overtuigd geworden?

Gelukkig, wij herhalen het ten derden male, zijn het slechts *sommigen*. Verreweg het grootste deel dergenen, welke den voortduur der vorige orde van zaken voor hunne bijzondere belangen wenschelijk zouden hebben kunnen geacht, bezitten voor 't minst redelijkheid en verstand genoeg, om te beseffen, dat de verwezenlijking van dien wensch thans tot het gebied der onmogelijkheid behoort; dat hun eigen belang en de veiligheid hunner bezittingen vorderen, tot het behoud der algemeene orde, — al verschilt dan ook die orde van de vorige, — mede te werken en de hand te bieden. Gevoel van billijkheid en regt, liefde voor het vaderland, godsdienstige overtuiging van hetgeen men den naaste, den medeburger, verschuldigd is, doen er het overige toe; en *deze* mannen mist men dan ook in de gelederen der vinnige en onvermoeide bestrijders van de maatregelen der tegenwoordige Regering. Wij hebben reden om te gelooven, dat ook hier gehechtheid aan ORANJE almede eene vermogende drijfveer zijn kan.

De *Vlissingsche Courant* heeft altijd getracht, zoo duidelijk te spreken als zij kon. Zij heeft gemeend, ook in de tegenwoordige gewigtige oogenblikken, des vaderlands, dáár naar te moeten streven. De natie behoort duidelijk te weten en te begrijpen, *wat* er bestaat en omgaat, in welke klasse zij deze of die handeling, dezen of dien tegenstand, behoort te rangschikken. Zij mistrouwe niet *elke* oppositie in de Tweede Kamer, want ook edele mannen, alleen met het oog op het wezenlijke vaderlandsche belang gerigt, alleen het goede, (hoewel misschien het voor het oogenblik nog onbereikbaar goede) beoogende, bieden tegenstand; doch de natie *vertrouwe* evenmin *elke* oppositie in die Kamer: want er is eene *vierde* cathegorie, tegenstand biedende *deels* uit staatkundige beginselen, uit vermeend staatkundig belang voor de partij, waartoe zij behooren, *deels* uit smachtend verlangen naar de aftreding der tegenwoordige Ministers, en om zich van derzelver portefeuilles, (in het vaderlandsche belang natuurlijk,) te kunnen meester maken.

De bewijzen hier voor, de commentarien hierop, zullen door elken nadenkenden lezer ligtelijk kunnen gevonden worden in de gehoudene redevoeringen van sommige leden, tegen de conversie-wet. Wij zullen misschien nader gelegenheid vinden, dit meer in de bijzonderheden aan te toonen, doch achten het aangewezene voor het oogenblik genoeg.

Alleen merken wij nog op, dat de *Arnhemsche Courant* zich tegenwoordig de getrouwe en ijverige dienaresse betoont dier sommige leden, in de vierde cathegorie aangewezen, bijzonder die van de jagtmakenden op ministeriele portefeuilles — uitsluitend voor het vaderlandsche belang.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— De grootste werkzaamheid heerscht te Londen, om troepen en ammunitie naar Ierland te zenden. Sedert 5 dagen zijn 25000 vuurwapenen uit het kasteel van Woolwich verzonden. De Cyclope, waarvan het scheepsvolk naar huis was gezonden, is met veel spoed weder bemand en beladen met wapenen en tenten van Woolwich gezeild. Het stoomfregat Alban heeft Deptford verlaten met tenten en ammunitie. Verscheidene stoombooten worden met spoed gereed gemaakt, om naar Ierland te vertrekken. Het 2e reg. garde dragonders, hetwelk te Manchester in garnizoen lag, is Maandag naar Ierland vertrokken en zal te Mullingar gelegd worden.

— Gisteren morgen ten half tien ure is nabij Southampton het brikschip Tartar, waarin sedert veertien dagen kanonnen, kogels, vuurpijlen en allerlei ander oorlogstuig, voor rekening van het Mexicaansch Gouvernement, geladen werden, in brand geraakt, vernield en eindelijk gezonken. Niettegenstaande de kogels, in allerlei rigtingen, heinde en ver geworpen werden, heeft men, buiten het verlies van schip en lading, de waarde van welke laatste op ongeveer vijf en twintig duizend ponden sterling begroot wordt, geene ongelukken te betreuren.

— Men had in Londen berigt ontvangen van het verongelukken der stoomboot *Great Britain*, tusschen Liverpool en New-York varende, welke ten gevolge van hevige stormen in volle zee gezonken was. De bemanning en passagiers waren door een Amerikaansch schip gered.

— Een scheepsboord waarop „Steamer-schip *President*," is volgens brief van Philadelphia van den 15. mei, op het eiland Teatsher, aan strand gespoeld, dit doet het vermoeden bevestigen, dat gemeld stoomschip eenige dagen na deszelfs vertrek van New-York moet verongelukt zijn.

FRANKRIJK.

— Officiele rapporten van het eiland Guadeloupe ontvangen, schatten, zoo als men zegt, de geledene schade door deze kolonie ten gevolge van de laatste aardbeving op 110 à 120 millioen. Deze som zal niet overdreven schijnen als men in aanmerking neemt, dat alles of ten minste bijna alles vernield en verwoest is geworden; huizen, fabrieken, huisraad, waarde in portefeuilles, edelgesteenten, enz., die aan de aardbeving ontkomen waren, zijn door de vlammen verteerd. Men heeft reeds voorslagen gedaan, om aan Guadeloupe eene leening van 10 millioen toe te staan; ten einde deze kolonie weder te herstellen. Eene commissie is belast met het opstellen van een ontwerp van wet tot dat oogmerk. De som der leening was eerst op 20 millioen vastgesteld, maar men geloofde vervolgens dezelve op 10 millioen te moeten reduceren, en deze som is door de gedelegeerden van de kolonie aangenomen geworden. Men weet nog niet of het wetsontwerp, hetwelk voor deze leening noodig is, nog voor het einde van de zitting aan de kamers voorgelegd zal kunnen worden.

— Het geregtshof te Cayenne, Fransch Guijana, heeft

den 22. Feb. zekeren kolonist *Jean Louis Pain*, oud 42 jaren, geboortig te Pons, in Frankrijk, tot 8 jaren dwangarbeid veroordeeld, als hebbende een jonge slaaf *August*, oud 12 jaren, die zich een brood had laten ontstelen, doen dood geeselen. De wreedheden van dezen man jegens zijne slaven gaan alle denkbeelden te boven.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 5. Junij. Het wordt hier door meestal wel onderrigte personen als voorbarig aangemerkt, nu reeds als met juistheid op te geven, waarin de bij de regering voorgenomen aanzienlijke besparingen, met name bij het departement van oorlog, zouden bestaan, naardien, gelijk zij meenen te weten, drie verschillende plannen deswege aan Z. M. den koning zouden zijn voorgelegd.

— Op de beide Pinksterdagen zijn met den Spoortrein vervoerd geworden 10,039 passagiers. (Amst. C.)

— Men verneemt, dat, in gevolge den last van het Departement van Oorlog, al de milicien van de ligting van 1841, welke zich thans nog onder de wapenen bevinden, met onbepaald verlof zullen worden gezonden.

— In het *Nederlandsch Nieuwsblad* van den 7. dezer leest men het volgende:

»Het *Handelsblad* van 5 en 6 Junij ll. behelsde, als uit 's Gravenhage onder dagteekening van den 2 dier maand aan hetzelve geschreven, het volgende berigt:

»» Men verneemt, dat bij de gewijzigde voordragt der » begrootingen, door de regering een nader voorstel tot » conversie zal worden uitgebragt," — welk berigt in ons nommer van 5 en 6 Junij, (twee dagen later gedrukt en uitgegeven dan het nommer van het *Handelsblad*) uit dat blad onder onze nieuwsberigten is overgenomen.

« Wij kunnen niet nagaan, uit welke bron dat berigt is voortgekomen. Wij hopen niet, en gelooven evenmin, dat *de bloote wensch* naar zulk eene vernieuwde voordragt, welke wij in ons artikel (*Nieuwsblad* van 3 Junij) uitdrukten, na een gemoedelijk onderzoek, in hoever de zienswijze der regering op dit punt zou kunnen of behooren te worden gewijzigd, — tot de mededeeling van zulk een vrij positief berigt kan hebben aanleiding gegeven.

« Ter voorkoming echter van alle misverstand, achten wij ons verpligt uitdrukkelijk te verklaren, dat *de wensch* in ons voornoemd artikel uitgedrukt, *niets anders is of behelst, dan een eenvoudige wensch der Redactie van het Nieuwsblad*, onwillekeurig voortgevloeid uit *hare* innige overtuiging van het heilzame en noodzakelijke van eene conversie der te hooge rentgevende schuld, tot verbetering van 's Rijks financiën.

« Dat die wensch eerlang werkelijk zoude vervuld worden, geregtigde niets haar te gelooven of te voorspellen, en, naar alles wat zij voor het tegenwoordige van deze gewigtige aangelegenheid kan vernemen, vindt zij zich verpligt te betuigen, dat even vurig als haar wensch, even zwak hare hoop en haar geloof is.

« Omzigtigheid, met betrekking tot alle soortgelijke berigten, kan, gelooven wij, in dezen tijd niemand te sterk worden aanbevolen."

— Voor het Provinciaal Geregtshof van Zuid-Holland is in deszelfs zitting van Dingsdag jl., onder voorzitterschap van Mr. *Brand*, behandeld de zaak van *J. C. van Stenis*, beschuldigd van *vergiftiging*. Het Op. Min. werd vertegenwoordigd door den adv.-Gen. Mr. *Piepers*, terwijl als verdediger van den besch. optrad Mr. *L. Metman*. Ruim 60 getuigen zijn in deze zaak gedagvaard geworden. Uit de acte van beschuldiging, die in het begin der teregtzitting werd voorgelezen, blijkt o. a. dat op den 28 Sept. jl. 's nam. ten 4 ure, ten huize van wijlen den heer *J. Mouthaan* te 's Gravenhage eene bruin lederen hoedendoos is bezorgd geworden, toebehoorende aan den genoemden *Stenis*. In de doos bevond zich eene gemberpot, waarin een ragout van zwezerikken en morillen, waarbij eene losse korst van eene pastei, al hetwelk door den logementhoud r *Stenis* uit Utrecht naar 's Hage was verzonden ten geschenke aan den heer *Mouthaan* en diens huisvrouw, oom en tante van den besch. beide reeds oude lieden. Daar het etensuur aldaar reeds voorbij was, werd het gebruik der lekkere spijzen tot den volgenden dag uitgesteld. Op dien dag aan den maaltijd zijnde werd dan ook na het nuttigen van andere geregten van de bovenvermelden gebruik gemaakt. Nauwelijks had het huisgezin, bestaande uit de twee bejaarde lieden en de meid, zulks gedaan of de gevolgen waren allerverschrikkelijkst. Benauwdheid, hevige pijn in de buik, geneigdheid tot braken, hitte in de maag en belemmering in het slikken enz., al deze verschijnselen werden te gelijk door de drie personen ontwaard, terwijl zij eene geruimen tijd onophoudelijk het genuttigde uitbraakten.

Er werd spoedig geneeskundige hulp aangebragt. De oorzaak der ongesteldheid kon men niet bevroeden, tot dat na lang onderzoek en bij de plotseling toenemende ongesteldheid der zieken, men op het denkbeeld is gekomen, dat er vergiftiging moest hebben plaats gehad. Ondertusschen was reeds de oude man, na een smartelijk lijden van 12 uren, den anderen morgen overleden. Dadelijk werd nu tot eene lijkschouwing overgegaan en een scheikundig onderzoek aangevangen, waarbij ten duidelijkste schijnt gebleken te zijn, dat het ligchaam arsenium of rattenkruid bevatte, te oordeelen naar de hevige ontsteking en andere verschijnselen in de ingewanden.

De omstandigheid dat het rattenkruid door den besch. en door niemand anders in de pastei zou zijn gedaan, wordt daaruit opgemaakt, dat ten processe is gebleken en door den besch. erkend, dat hij in den avond van den 28 September, van den apothecar *G. H. N. van Spanje* heeft ontvangen een fleschje, bevattende omtrent twee drachmen arsenicum album, en dat de opgave alsof dit met spek vermengd gediend zou hebben tot het verdrijven van ratten en muizen, door niemand der huisgenooten is bevestigd, en door een desweege plaats gehad hebbend onderzoek is wedersproken; wijders wordt nog opgegeven, dat de beschuldigde belang had bij den dood zijner oom en tante, omdat door den dood van dezen, hem en zijne vrouw eene aanzienlijke erfenis zoude zijn te beurt gevallen. De beschuldigde is steeds blijven volhouden onschuldig aan de misdaad te zijn.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Koning van Hannover is te Londen aangekomen over Calais. — De jonggeboren Engelsche Prinses is ll. zaturdag gedoopt. — De koning der Franschen heeft zijne schoonzonen tot koninklijke hoogheden verheven. — Uitgeloopen de vrouw Naatje op avontuur. — In Bosnie is een opstand onder de Turken uitgebarsten. — Te Leiden (3 uur van den Haag) verschijnen de officieren weder in politiek in 't paardenspel. — De beide eerste sujetten van 't paardenspel van Nauthier, zijne vrouw en een kunstrijder, zijn uit Brugge gedeserteerd, als hebbende den minister van financiën voor dief gescholden. — Maria Laffarge teeft in hare gevangenis sukkelend en godsdienstig. — Te Rotterdam heeft de politie bij een koopman pijpenkoppen in beslag genomen, waarop de beelden te natuurlijk geschilderd waren in strijd met de goede zeden. — Buiten Gorinchem is Maandag morgen de bliksem in eene woning geslagen, waardoor het bovenste gedeelte derzelve is afgebrand. — Het water op den IJssel is sterk wassende en heeft reeds inundatien veroorzaakt.

MENGELINGEN.

Tabak-rooken en vroegrijpe kinderen.

Indien de deugd zulke groote en zoo vele vereerders vond, als de tabak, dan zouden er weldra geene kerkers meer benoodigd zijn. De versmaders van den tabak zijn hedendaags zoo zeldzaam, als eerlijke vinders en trouwe vrienden. Wie rookt niet? Geene uitzondering, allen rooken, van den minister tot aan den bedelaar. In menig huisgezin ontbreekt geld, brood, kleederen — maar nimmer tabak. Met de pijp tusschen de tanden klaagt men over slechte tijden. De tabak is geen artikel van weelde meer, het is tot behoefte geworden. Evenwel heeft men den hoogsten trap nog niet bereikt. In alles gaat men vooruit, streeft men naar volkomenheid — waarom zoude de tabak terugblijven? Reeds *fabriceert* men *Dames-sigaren*, welligt zien wij weldra hare bevallige lippen met de pijp versierd. — Reeds is er menigeen, die zijnen kerkgang verzuimt, om zich het genot van het rooken niet te ontzeggen.

Ik wil echter niet tegen het rooken van tabak te velde trekken maar voor een groot kwaad waarschuwen.

Men ziet rookende knapen, die naauwelijks de kinderschoenen hebben uitgetrokken; ja, ik heb hen onder het spelen met eene brandende pijp in den mond gezien. Begrijp eens — *tabak-rooken* en *kinderspelen*! Zal men in de toekomende dagen nog wel van de zorgelooze jaren, der kindschheid, van de onschuld der jeugd mogen spreken! — Doch niet alleen heeft het vroege rooken den verderfelijksten invloed op de zedelijke vorming van het kind, maar het ondermijnt ook de gezondheid des ligchaams en werkt deszelfs wasdom tegen. Wie weet niet, dat het met het rooken zoo zeer gepaard gaande spuwen het ligchaam de edelste sappen beneemt? Maar het rooken op zich zelfs is bij kinderen van de schadelijkste uitwerking, daar het eene te sterke prikkeling op de nog teedere zenuwen te weeg brengt, en daardoor de vrije ontwikkeling der ligchaamskrachten verhinderd. Niet vóór het twintigste jaar des levens, of eigenlijk niet eerder, dan het ligchaam zijn volkomen wasdom heeft verkregen, moest het rooken veroorloofd worden, en ook dan nog niet aan zwakke en ziekelijke personen. Werpt mij niet tegen, dat vele vroege rookers van alle nadeelige uitwerksels zijn verschoond gebleven. Overal zijn uitzonderingen. Zelf eenige jenever- en brandewijnzuipers worden oud.

Waarom echter, wanneer men het nadeel van het vroege tabak-rooken inziet, worden zoo menigwerf, en inzonderheid ook onder den boerenstand, rookende knapen aangetroffen? — De ouders meenen, dat hunne kinderen eene schoone vertooning maken wanneer zij reeds met de pijp weten om te gaan. Ja, zij zijn er trotsch op, dat hun jongen van 8 af 10 jaren, trots den besten, rooken kan! Wanneer zij hunne kinderen voor de ondeugd en voor slechte voorbeelden waarschuwen, en hun trachten te vormen tot goede en nuttige menschen, dat zij zich daarop beroemen, maar niet, wanneer zij hen gewennen aan iets, dat tot niets nuttig is, integendeel de ergste gevolgen duchten doet.

De drie monarchen.

Een jong Russisch zeeofficier, die den keizer Alexander I nooit gezien had, werd in 1815 met depêches naar Weenen gezonden, waar de keizer zich op het congres bevond. De officier komt te Weenen, maar is verlegen, hoe tot den keizer door te dringen. Toevallig treedt de monarch, in een eenvoudigen overjas gekleed, uit zijn paleis en ziet een zijner marineofficieren voor hetzelve op en neder stappen.

« Zoekt gij iemand?" vroeg de keizer hem.

« Ei zeker," antwoordt de Rus, « ik kom als koerier met depêches aan keizer Alexander. Nu heeft men mij naar het paleis gewezen. Maar daar ik pas aankom en niemand ken, ben ik verlegen, hoe hem te spreken te krijgen."

De keizer schept behagen in het rondborstig voorkomen van den jongen man. « Gij vindt den keizer nu niet," zeide hij; « hij is daarevon uitgegaan. Over een paar uren zal hij wel terug zijn."

Het gesprek is aangeknoopt en wordt op gullen toon voortgezet. De czaar, dien de officier voor een Russisch officier houdt, doet onderzoek naar zijne familie, zijne betrekkingen en vooruitzigten; hij verneemt, dat deze reeds zeer jong in dienst gekomen en nog nooit ten hove geweest is. Na eene wandeling zegt hij eindelijk:

« Geef nu uwe depêches hier; want ik ben de keizer zelfs."

« Gij keizer Alexander? Ha, ha! 't is mij veel eer kennis te maken!"

« Ik verzeker u, ik ben de keizer van Rusland."

« Waarlijk! Nu, dan kan ik even goed zeggen, dat ik de keizer van China ben."

« Gij de Chinesche keizer?"

« Ei, waarom niet?"

Alexander lacht en vindt het geval regt koddig. Men schertst vrolijk voort, tot de koning van Pruissen, evenecns te voet en alleen, een hoek omkomt. De keizer snelt hem te gemoet en zegt hem lagchend eenige woorden in het Duitsch, keert zich om en roept den zeeofficier toe: « Dat treft immers regt goed; gij kunt hier ook den koning van Pruissen leeren kennen. — Sire, een officier van mijne marine, dien ik de eer heb Uwe Majesteit voor te stellen."

« Nog mooijer!" roept de zeeman; « gij de koning van Pruissen, gij de keizer van Rusland, ik de keizer van China, drie monarchen, die zich mogen laten zien! Waarom niet? — Nu, hoe gaat het met de Pruissische zaken? Wat nieuws uit Berlijn? Op mijn woord, uw voorvader, de oude Fritz, was een groot held, zoo goed als uw stamvader de groote Peter," zeide hij met eene buiging tot Alexander, « maar met al hunne dapperheid zouden ze toch ligt niet gedaan hebben, wat mijn grootvader deed, die zich bij Tschesme met man en muis in lucht liet springen, om met zijn schip niet in handen van de Turken te vallen."

Hij zei dit op zulk een lossen, luchtigen toon, dat beide monarchen hartelijk lagchen moesten. Men kwam nu juist een wijnhuis voorbij en de brave zeebonk noodigde beiden trouwhartig uit het gesprek onder een glas wijn voort te zetten. Het zonderlinge van het geval verleidde de vorsten, en alle drie traden binnen.

« Op uw gezondheid, broeder!" zeide Alexander tot den koning van Pruissen.

« Er ontbreekt slechts een salvo, om den toast te maken, zooals het behoort," hernam deze.

« Daar is raad voor!" riep de jonge officier, haalde eene pistool uit den gordel en loste die. Dat schot verwekte opzien; de monarchen sprongen op, doch konden de grap niet euvel opnemen, ofschoon zij zich haastten, het huis te verlaten, zoodra de officier, die hen volstrekt niet wilde laten meêbetalen, het gelag had voldaan.

In de nabijheid van het paleis ontmoetten zij den hertog van *, door wiens toespraak de zeeman eindelijk begreep, dat hij toch werkelijk twee der magtigste monarchen der wereld onthaald had. Men kan zich zijne verslagenheid voorstellen. Hij wilde den keizer te voet vallen; doch deze stelde hem gerust en verzocht thans, om uitlevering der depêches.

Den volgenden dag werd hij als kapitein aan des keizers tafel genoodigd.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Junij. Sedert den 6. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Eugène, J. Reeners, Liverpool, klipzout; Antelion, J. Crowhill, New-Orleans, katoen en rijst; Johnson, W. Thomson, Riga, hout; Angenoria, J. Ham, Leghorn, stukgoed; Vione, W. Foster, New-Castle, stukgoed; Canton, A. Packart, Cowes, tabak.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te Middelburg,

8 Junij 1843.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
2 J. Zeeuwsche dito	f	7.00	Boekweit	f	
1 J. dito	«	7.00	Winter Garst	«	5 20
N. dito dito	«	8.20	Zomergarst	«	4.50
2 J. Walch. Tarwe	«	7.50	W. Witte Boonen	«	
1 J. dito	«	7.50	W. Bruine dito	«	
Nieuwe dito	«	8.60	W. Paardenboonen	«	4 50
2 J. Zeeuwsche Rogge	«	6.00	Z. dito	«	4.00
1 J. dito	«	5.50	Raapolie	f 34.00	p. v.
Nieuwe dito	«	6.50	Patentolie	« 56.50	«
W. Groene Erwten	«		Lijnolie	« 55.00	«
Z. dito	«		Raapkoeken f	de 1040	st.
Koolzaad	«		Lijnkoeken «	« 100	«
Haver	«				

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.